

Torben Hansen (S):

Jeg vil da også gerne opfordre statsministeren til at tage imod den meget venligt fremstrakte hånd fra Enhedslistens hr. Keld Albrechtsen.

Man fik jo næsten tårer i øjnene over statsministerens svar, som kørte meget på demokratiet, hvor vigtig ytringsfriheden er, hvor vigtig miljødebatten er. Når man så sammenligner det med de udtalelser, der var fra statsministerens side i Berlingske Tidende den 5. september 2002, hvor det blev sagt og indrømmet, at grunden til, at man gik så hårdt til råd og nævn, var, at de smagsdommere var for røde, og når man så hører det, statsministeren siger i dag, passer de to ting jo overhovedet ikke sammen. Man vil både have en fri debat, men den 5. september sagde man, at årsagen til, at man ville af med dem, var, at de var for røde.

Så der er sådan set to fremstrakte hænder i det her. Lad os nu få kigget på det, som hr. Keld Albrechtsen siger, men lad os også sige, at statsministeren har en mulighed for at komme ud af det her med æren i behold og slippe fra det pinagtige interview, der var i Berlingske Tidende i september.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Hansen, at det var meget velovervejede udtalelser, jeg kom med til Berlingske Tidende, og jeg står ved hvert eneste ord.

Det, jeg sagde, var ikke, at overflødige råd og nævn og puljer var nedlagt, fordi der i disse sad mennesker med holdninger, som jeg måtte være uenig i. De blev nedlagt, fordi de var overflødige. Men jeg føjede så til, at i øvrigt var det min opfattelse, at en del af den offentlige debat igennem mange år havde været alt for ensidigt præget, jeg tror, jeg brugte udtrykket af 68-tænkning og – uden at kunne huske nøjagtig, hvad jeg sagde – jeg har såmænd nok også snakket om, at der har været en for gennemgående rød linje i den offentlige debat. Det er ikke nogen hemmelighed. Det var, og det er min opfattelse.

Kl. 14.05

Men det er da en ærlig sag, at man har andre opfattelser, men så må venstrefløjen altså også give plads til, at der kan komme alternative opfattelser på banen, og det er jo sådan set det, det hele drejer sig om.

Hr. Keld Albrechtsen spørger så, om det er acceptabelt, når der udgives rapporter med fejl. Det er det selvfølgelig ikke. Man skal da altid stræbe efter, at redegørelser og rapporter og an-

dre ting er korrekte, hvad enten de kommer fra et uafhængigt institut eller fra en styrelse, eller hvad det nu er.

Jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen må indrømme, at hvis man analyserer, hvad der i tidens løb er kommet af redegørelser også fra offentlige myndigheder, har man af og til kunnet konstatere nogle fejl. Og det er beklageligt hver eneste gang, men det har da sjældent været et argument for, at man så nedlægger tingene. Så prøver man at kvalitetssikre bedre for at undgå, at sådan noget sker i fremtiden.

Nu har jeg forstået, at bestyrelsen for Institut for Miljøvurdering har besluttet, at alle rapporter – hr. Keld Albrechtsen har kun nævnt to – sendes til en eksternt uafhængig vurdering, og i lyset af den polemik, der er opstået, synes jeg faktisk, det er en meget fornuftig måde at gribe denne her sag an på. Så får man jo syn for sagen og afklaret: Hvem har ret, og hvem har ikke?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan høre på statsministeren, at han nok lidt har fortrudt de udtalelser, han kom med i september. Og det er godt, hvis det er tilfældet, det vil jeg gerne kvittere for, for det var ikke særlig klogt sagt, det statsministeren sagde dengang. Det antydede, at statsministeren ville til at indføre en eller anden form for sindelagskontrol.

Men det, der er mit ærinde i dag, er ikke at grave nye grøfter. Nu antyder statsministeren, at venstrefløjen nok går efter en løsning, hvor der slet ikke er plads til Bjørn Lomborg og holdninger som Bjørn Lomborgs. Men det er jo ikke tilfældet. Vi vil da gerne være med til at sikre en løsning, hvor der også er plads til Bjørn Lomborg og den måde, han arbejder på, og de synspunkter, han har. Vi er da tilhængere af pluralisme.

Men vi kan bare se, at vi står med et stort, udækket behov for miljøvurderinger, som dette institut i dag ikke er i stand til at opfylde. Derfor må der sættes andre kræfter og andre ressourcer ind for at få det opfyldt, således at vi får et uafhængigt Institut for Miljøvurdering, som vi kan få gavn og glæde af alle sammen.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvis vi nu vil tilkendegive over for statsministeren i dag, at der såmænd også godt kan være plads til Bjørn Lomborg i en eller anden konstruktion, for det her er ikke en hetz, sådan som nogen har påstået, vil statsministeren så være med til at optage forhandlinger?